

РЕШЕНИЕ

№ 2352

гр. София, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **837** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. М. Н., ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния си представител адв. Г. Н. от САК, срещу решение от 07.12.2022 г. по НАХД № 6081 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 18-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система серия К № 4528012, издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), с който е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лв., за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Сочи се, че ЕФ не отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4, изречение второ на ЗДвП, тъй като липсва описание на нарушението и конкретна разпоредба на ЗДвП, която да е нарушена. Изтъква се, че дори и да е изправно устройството ARH CAM S1, е необходимо върху направените от него снимки да присъстват маркери, които да обозначат, кое именно МПС е снимано, тъй като видно

от снимката са заснети два автомобила, с оглед на което не може по категоричен начин да се изведе извод кой от двата автомобила е извършил нарушението. Наред с това касаторът счита, че неправилно е ангажирана отговорността му на основание чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, съставляваща квалифициран състав за повторно нарушение от същия вид. Счита, че съдът не е изследвал дали са налице предпоставките на параграф 5, т. 33 от ДР на ЗДвП за „повторност“, доколкото в настоящия случай не е доказано да е налице влязъл в сила ЕФ за същото нарушение, което да е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на ЕФ или НП, с който на касатора да е била наложена „глоба“ отново за нарушение на чл. 21 от ЗДвП. Визира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения. Твърди, че е налице неправилна правна квалификация на нарушението и неяснота при прилагане на санкционната норма. Моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на районния съд, и вместо него постановено друго, с което да бъде отменен ЕФ.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, представлява се от юрк. Д., която оспорва жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки от 17.03.2023 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, X. касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

За да постанови обжалваното решение, въззивният съд, след обсъждане на събраните и приобщени по делото доказателства е приел за установено изложеното от фактическа страна в процесния обжалвания електронен фиш.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът е приел, че И. М. Н. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, изразяващо се в нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС. Независимо, че в ЕФ не е посочена конкретната разпоредба измежду тези, към които препраща разпоредбата на чл. 182, ал. 4 ЗДвП, районният съд е приел, че с оглед посочването на ограничението от 50км/ч за населено място, превишаването ѝ с 34км/ч и предвид размера на наложената санкция, няма пречка да се установи, коя е разпоредбата към която препраща, а именно чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП. Така след анализ и оценка на събраните по делото доказателства съдът е обосновал и правните си изводи, че оспореният електронен фиш притежава задължителните реквизити по чл. 189, ал. 4 ЗДвП.

Настоящата касационна инстанция намира, че оспореното решение е постановено при неизяснена фактическа обстановка.

Не се споделя извода на районния съд, че безспорно се установява нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП от страна на касатора, като и факта, че същият като участник в движението, не се е съобразил с въведеното ограничение на скоростта

от 50 км/ч.

От приложената снимка – една на брой не може да се установи по безспорен начин, че установеното нарушение е извършено именно с автомобила, управляван от Н.. Като доказателство е представена една снимка от автоматизираното устройство, като на същата са заснети два автомобила. Основателно е възражението на касатора, че не може да се определи по безспорен начин, че измерената скорост на движение е именно на автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , а не на другия автомобил. На приложената снимка няма маркер, който да отбелязва, автомобила движещ се с превишена скорост.

Наред с това е основателно и възражението на касатора, че по делото няма доказателства за извършено от него нарушение на чл. 21 от ЗДвП в условията на повторност, за което да му е наложена глоба с влязъл в сила ЕФ или НП, за да се ангажирана отговорността му на основание квалифициран състав по чл. 182, ал. 4 от ЗДвП.

В административнонаказателното производство, тежестта на доказване лежи върху наказващия орган по аргумент от чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 103 ал. 1 от НПК. При положение, че в производството пред районния съд, уличеният в нарушението изрично се е позовал на обстоятелството, че от приложената снимка, не се установява кой от двата леки автомобила е извършил нарушението, предвид липсата на маркер, сочещ сниманото МПС, районният съд е следвало за изясняване на спорните факти да изиска от СДВР допълнително снимки от заснемащото устройство.

Като не е сторил това районният съд е постановил обжалваното решение при неизяснена фактическа обстановка, без да положи нужните усилия да събере относимите доказателства в тази насока и при положение, че има наведени възражения в тази посока от страна на касатора – жалбоподател в производството пред районния съд.

При действието на забрана за фактически установявания по чл. 220 АПК, касационната инстанция като съд по правото, а не по фактите, следва да отмени обжалваното решение и върне делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане на делото съдът следва да изясни неустановените факти, като за тази цел изиска и приобщи необходимия доказателствен материал, а именно целия снимков материал във връзка с процесното нарушение.

При новото разглеждане на делото на основание чл. 226, ал. 3 от АПК съдът следва да се произнесе и по разносните направени в настоящето производство.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК Административен съд - София-град, X-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 07.12.2022 г. по НАХД № 6081/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 18-ти състав.

ВРЪЩА делото на друг състав от същия съд за ново разглеждане.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

